

Brief aan de Hoeksteen

aan de Protestantse Gemeente in Knokke-Heist

29 december 2020

Waarde broeders en zusters,

We zitten nog steeds in een lockdown. We wachten op de vaccinatie en op een signaal van de overheid dat het weer veilig is. Het leven van onze kleine gemeente is intussen drastisch beperkt. Geen samenkomsten op de zondag, geen Bijbelbesprekingen, geen vergaderingen van de kerkenraad. We doen ons best digitaal, maar... Niet iedereen kan omgaan met de

moderne communicatiemiddelen zoals Skype en Zoom. En niet iedereen vindt het prettig om op die wijze te communiceren.

Zo sukkelen wij een beetje voort.

In het (nog niet goedgekeurde) beleidsplan van onze gemeente heb ik geschreven dat we in deze tijd zoveel mogelijk gebruik moeten maken van de digitale middelen die ons ten dienste staan. Voor 2021 betekent dat voor mij, dat we het aantal contactmomenten via Skype zullen verhogen.

Ik zou graag zien dat we elkaar elke week een keer een half uurtje spreken via Skype. Ik zou ook graag weer door willen gaan met de Bijbelbespreking via internet – bij voorkeur op de dinsdagavond.

Verder ben ik van plan om voor de zondag voortaan twee Erediensten voor Thuisblijvers te verzorgen in een wat vereenvoudigde vorm. Dat wordt dan een video voor 's morgens zoals u dat gewend bent, en een soort "radio-uitzending" voor de middag. We krijgen daardoor in principe een middagdienst erbij. Dat is dan de zogenaamde "leerdienst." Niet iedereen heeft daar behoefte aan, maar wie weet hoeveel mensen dat toch nuttig vinden en er een zegen door ontvangen. De link stuur ik via email naar iedereen toe en wie op de FB pagina geabonneerd is, krijgt die vanzelf te zien op de pagina van Knokke-Heist:

<https://www.facebook.com/dehoeksteenknokkeheist>

Samenwerkingsverband met Brugge en Oostende

Omdat we zoveel zaken digitaal gaan doen, zijn we ook in staat om de deuren open te zetten naar buiten. Ik bedoel daarmee in de eerste plaats dat we door digitaal te werken ook mensen kunnen bereiken buiten Vlaanderen en buiten onze eigen gemeente. Ik merk nu al dat Erediensten voor Thuisblijvers soms wel door meer dan 100 mensen worden "bezoekt" en bekeken.

Maar ik denk dat het in de tweede plaats ook zinvol is om kennis te nemen van alles wat in onze buurgemeenten gedaan wordt. Sinds kort hebben de voorgangers van Brugge (Jannica de Prenter) en Knokke (ondergetekende) en de pionier-voorgangers van Oostende (Andries en Alida Boekhout) besloten om zoveel mogelijk te gaan samenwerken. Dat heeft al geleid tot een gezamenlijke Kerstgroet, en een gezamenlijke Eredienst met de 4e Advent. Wij bezinnen ons op andere mogelijkheden, zoals het “uitwisselen van talenten” - wanneer de pionier nieuwe contacten probeert te motiveren in Knokke en de voorganger(s) in ruil daarvoor tijd inzetten in Oostende – met leerwerk en catechisatie bij voorbeeld.

Ook Simon van der Linden (Horenbeke) en ik proberen zoveel mogelijk samen te werken. In ieder geval proberen we elke week de tekst voor die zondag samen te bestuderen – dat komt dan in een YouTube serie met de titel “Bijbelse gesprekken” op het Internet. Een keer per maand zullen we ook een gezamenlijke dienst in ieder geval voorbereiden. (Zodat we elke maand zelf één zondag vrij zullen hebben, u zag dat al gebeuren op 2e advent.) Dat geeft u de gelegenheid om ook andere vormen van prediking met andere accenten te horen.

De samenwerkende gemeenten hebben ook een eigen FaceBook pagina:

<https://www.facebook.com/VPKB-Brugge-Knokke-Oostende>

Ik besef (en u weet het ook) dat de prediking in onze buurgemeenten Brugge en Oostende en die van mij heel verschillend zijn. De theologie, de stijl, de liturgische voorkeuren zijn heel verschillend en misschien niet eens zo makkelijk te combineren. Maar is dat erg? Ik zie de Verenigde Protestantse Kerk in België als een experiment in de samenwerking tussen Protestantse gemeenten, waarin de diversiteit niet alleen getolereerd wordt, en evenmin wordt nagestreefd – we genieten van het gemeenschappelijke! – maar wel wordt *gerespecteerd*.

Het gesprek over die verschillen is een bron van bezinning en verdieping voor alle betrokkenen. Verschil van mening is echter geen doel, maar wel een feit. We mogen ons niet

terugtrekken in onze eigen "bubbel" maar we mogen met respect en nieuwsgierigheid ook luisteren naar andere Protestantse stemmen waarmee we wellicht op het eerste gezicht niet vertrouwd zijn. Dat geldt niet alleen voor mij als voorganger, maar ook voor u als gemeente.

Ik kan u met zekerheid melden dat de samenwerkende voorgangers het onderlinge gesprek, dat wil zeggen de zoektocht naar het gemeenschappelijke én naar de verschillen in geloof en beleving, in het komende jaar met veel plezier zullen voortzetten. Wij menen dat dat verrijkend zal zijn voor ons als voorgangers, maar dat het ook voor ons kerkelijk leven van grote betekenis kan zijn.

Zustergemeente in Nederland

Dan wil ik u ook nog het volgende voorstel doen. Veel gemeenten hebben een zustergemeente in het buitenland. Gezien mijn achtergrond leek het mij een goed idee om aan de ["Heemkerk"](#) in Heemstede te vragen, of zij onze zustergemeente willen zijn. In die gemeente was ik "lerende oudste" voor mijn vertrek naar België. Ik heb intussen van die gemeente toestemming gekregen om aan u voor te leggen of u dat ook wil. Wat zijn de consequenties daarvan? Het betekent dat zij ons in ieder geval één keer per jaar zullen bezoeken – dat zullen ze ongetwijfeld combineren met een korte vakantie in Knokke. Het is aan ons of wij het ook aardig vinden om hen te bezoeken. Dat alles zal moeten wachten tot na de corona crisis. Het is ook mogelijk dat wij een keer per maand een gezamenlijke bijbelbespreking zullen organiseren, waarbij we elkaar ook kunnen leren kennen. En we zullen informatie uitwisselen over het wel en wee van de beide gemeenten. Hoe gaan we bij voorbeeld met de lockdown om?

De Heemkerk heeft een egen website: <http://heemkerk.nl/>

De Heemkerk heeft een andere signatuur dan de gemeenten binnen de VPKB, maar juist dat lijkt mij heel verrijkend. Ik ga het u nog op de man of vrouw af vragen, maar als u akkoord gaat, kunnen we daar al in januari een begin mee maken. Als u ermee instemt zijn wij tenslotte verbonden met maar liefst vier verschillende gemeenten: Brugge, Oostende, Horenbeke en

de Heemkerk in Nederland.

Ik wens u alvast een goede jaarwisseling – waarvoor ik een Oudejaarsdienst en een Nieuwjaarsdienst zal verzorgen – en laten we de moed niet verliezen. De Heere God zal ons naar alle waarschijnlijkheid dit komende jaar bevrijden van de pandemie. En er komt een moment dat wij samen zullen komen, hopelijk in het prachtige kerkgebouw van Saint George, om zonder beperkingen de HEERE te mogen aanroepen en loven.

Bijbelbespreking

Voor het nieuwe jaar wilde ik u voorstellen om ons gezamenlijk te verdiepen in de geschiedenis van Abraham.

Dat betekent dat we samen gaan lezen: Genesis 12 tot en met 23. In deze hoofdstukken komen wij prachtige onderwerpen tegen.

De beloften aan Abraham bijvoorbeeld in hoofdstuk 12 ver de zegen die naar de volkeren zou voortgaan. Dat alles in scherp contrast met het falen van Abraham in Egypte in datzelfde hoofdstuk. We horen over de onenigheid tussen Abraham en zijn neef Lot in hoofdstuk 13. Abrahams ontmoeting met de priesterkoning Melchizedek – na een heuse oorlog – is een prachtige maar ook raadselachtige passage in hoofdstuk 14.

Het verbond met Abraham in hoofdstuk 15 is verbonden aan de beloften van het land – een ingewikkelde kwestie in onze tijd in verband met de status van de Palestijnen. Dan lezen we over de eigenwijsheid van Sara die leidt tot de geboorte van Ismaël, voorvader van de Arabische volkeren.

De geboorte van Izaäk in hoofdstuk 21, en het offer van Abraham op de berg Moria in hoofdstuk 22 laten ons nadenken over onze manier van geloven. En dat niet alleen, want het offer van Izaäk is een voorafschaduwing van het offer van de Heere Jezus.

Voorlopig willen we onze bespreking uitvoeren op **de dinsdagavond, te beginnen op 5 januari 2021**. U krijgt daarvoor een aparte uitnodiging, waarschijnlijk voor Zoom. Zoom geeft ons de mogelijkheid om een mooie video opnamen te maken van de bespreking zodat we die later nog eens rustig kunnen nakijken. Ik geef een inleiding van ongeveer een half uur en daarna zullen we nog een half uur nemen om met elkaar na te praten. (Dat wordt dan niet opgenomen.) U krijgt daarvoor de link per email. We beginnen dan stipt om 19.30. Het is de bedoeling dat we deze bespreking elke week zullen houden.

Overdenking

Bij het Oude Jaar wordt in de kerk vaak Psalm 90 gelezen. Maar een heel vrolijke psalm lijkt dat toch niet te zijn. Het gaat over sterfelijkheid: "U doet de sterveling terugkeren tot stof." Het gaat over onze zonden en Gods toorn: "Want wij vergaan door Uw toorn." Het gaat over de moeite van het leven: "het meeste (van de dagen van onze jaren) is moeite en verdriet."

Maar zoals de psalm het ons voorhoudt, zo is het gewoon. Sterfelijkheid, zonde, moeite en verdriet zijn inderdaad ons deel. Niemand ontkomt eraan. Het valt niet te loochenen, hooguit weg te stoppen. Dat kun je ook proberen te aanvaarden. Moedig zijn en dapper verdragen alles wat het leven je biedt. En vooral niet klagen. Maar is dat de echte Christelijke levenshouding? Dan zou de psalm ophouden bij vers 10. Dan zijn dit onze laatste woorden: "(onze jaren worden) snel afgesneden en wij vliegen heen." Punt uit. Niets aan te doen.

Maar in dit gebed van Mozes, zoals de Psalm genoemd wordt, mogen we God vragen om onze dagen en onze jaren met iets anders te vervullen dan met moeite en verdriet. Zo smeekt Mozes tot God: "verzadig ons in de morgen met Uw goedertierenheid, dan zullen wij juichen en verblijd zijn, tijdens al onze dagen." Als de Heere dat gebed nu eens verhoort? Dan ervaren wij dat een leven met Christus per saldo vreugde geeft. "We zijn geborgen in Hem voor tijd en eeuwigheid"- zeggen we dan.

Uit de rest van dit gebed blijkt wel wat de grote zorg van Mozes is geweest. Wat gebeurt er met de werken van onze handen, alles wat we in dit leven wilden doen en bereiken, wanneer wij sterven? Blijft er nog wel iets van ons over wanneer we heengaan uit dit leven? Zo eindigt het gebed van Mozes, de man Gods: "bevestig het werk van onze handen over ons, ja het werk van onze handen, bevestig dat."

Als God het bevestigt, is het alsof Hij zegt: "het is goed." Dan is het in Zijn ogen de moeite waard en mag het een voortgaande uitwerking hebben, ook nadat wij zijn "afgesneden en heengevlogen." Wat echt waardevol is in ons leven reikt door onze werken h'e'en, tot zelfs voorbij de dood, en is van nut voor andere generaties die ons niet eens hebben meegemaakt. Mits die werken door God kunnen worden bevestigd, als het werken en daden van gerechtigheid en liefde zijn. Dan wil God ons werk bevestigen; Zijn "keurmerk" eraan hechten; Zijn goedkeuring er aan geven.

Laten we hopen en bidden dat onze daden en werken van 2020 in dit nieuwe jaar zullen standhouden. Dat God ze kan bevestigen, omdat ze Gods liefde en genade uitstralen, omdat ze gedaan zijn uit liefde voor Jezus, omdat we niet alleen met ons eigen belang zijn bezig geweest. Ook in het komende nieuwe jaar roept God ons op om te vertrouwen op Hem, Hem tot onze toevlucht te maken. Om onze sterfelijkheid, zonde, moeite en verdriet onder ogen te zien, en toch niet te wanhopen. Dan wil Hij ons verzadigen met Zijn goedertierenheid, zodat wij mogen juichen en verblijd zijn heel het komende jaar. Zo is dan ons gebed:

"laat Uw werk aan Uw dienaren gezien worden, Uw glorie over onze kinderen."

Ik wens U een gelukkig uiteinde en een gezegend Nieuwjaar,

Met broederlijke groet,

Dominee Robbert Veen

Zie ook de webpagina's:

<https://dehoeksteenknokkeheist.be>

<https://koinoniabijbelstudie.nl>

En de audio kanalen:

<https://www.spreaker.com/show/koinonia-live>

<https://raveen1956.podbean.com/>